

Бабчинський Юрій

Здобувач вищої освіти ОС «Магістр» спеціальності
«Публічне управління та адміністрування»,
Науковий керівник: **Покотильська Н.В.**,
канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ У РЕГІОНІ

Проблеми покращення інвестиційної привабливості та підвищення інвестиційної активності регіонів завжди знаходяться в центрі уваги суспільства, оскільки інвестиції відіграють провідну роль у процесі реалізації соціально-економічних пріоритетів держави. Практика оптимального та раціонального використання інвестиційних ресурсів впливає на виробничий потенціал регіону, його ефективність, галузеву та інноваційну структуру суспільного виробництва. В сучасних умовах одним з основних питань, що потребує державного регулювання, є ефективність інвестиційних процесів, оскільки інвестиційний процес – це складна категорія, яка характеризує соціально-економічний стан регіону та становить основу ринкової економіки.

Значну увагу проблемі державного регулювання інвестиційних процесів і формування інвестиційного середовища за умов кризового розвитку приділив свого часу Дж. М. Кейнс, який виділяв у розпорядженні держави важелі як прямої дії у вигляді централізованих капітальних вкладень в об'єкти загальнодержавного значення, розвиток державного сектора економіки, так і непрямі засоби регулювання інвестиційного середовища – через бюджетну та грошово-кредитну політику. Варто відзначити, що існує два загальноприйнятих методи державного регулювання інвестиційних процесів: пряме і непряме втручання. До форм прямого впливу належать дії держави щодо визначення стратегічних пріоритетів інвестиційної політики та їх виконання за допомогою

регулятивних дій, безпосередньо пов'язаних з інвестиційною діяльністю. Непрямий вплив є комплексним доповненням прямого і передбачає регулювання окремих аспектів інвестиційної діяльності: податкове, бюджетне, кредитне регулювання, політика у галузі приватизації, регулювання фондового ринку тощо [1].

Практичні основи ефективного використання вказаних методів державної координації інвестиційних процесів у регіоні в посткризових умовах розвитку економіки знаходяться під впливом певних негативних чинників, до яких, на думку Н. Верхоглядової та Д. Левчинського належать: невідповідність структури системи регулювання інвестиціями реальній економіко-виробничій структурі і функціям, що з неї витікають на регіональному рівні; невизначеність у сфері відповідальності органів державного регулювання інвестицій у розподілі прав і обов'язків; відсутність механізму саморегулювання та досконалої системи стимулювання; велика кількість ієрархічних рівнів регулювання; відсутність гнучкості організаційної структури, вдосконалення регулювання часто вимагає створення нових структурних підрозділів органів державного управління [2].

Важливим фактором підвищення надходжень стратегічних капіталовкладень та сприяння інвестиційному розвитку регіону має стати механізм ефективної реалізації державного управління інвестиційної діяльності в регіоні. Система управління інвестиційними процесами в регіоні повинна спиратися на основні структурні компоненти його функціонування, які мають охоплювати пріоритетні аспекти державної інвестиційної політики в регіоні [3].

Універсальність даного підходу закроена в можливість використання його в різних регіонах, проте важливо враховувати основні умови та показники розвитку, притаманні кожному конкретному регіонові. Варто відзначити, що інвестиційна діяльність не може існувати поза інформаційним простором. Роль цього простору полягає в інформаційному забезпеченні прийняття управлінських рішень щодо інвестицій як на рівні регіону, так і на рівні окремого суб'єкта господарювання. Від якості інформаційного забезпечення

залежить правильність інвестиційного рішення, ефективність використання ресурсів та інвестиційна активність у регіоні[4].

Нормативно-правове забезпечення механізму управління інвестиційними процесами в регіоні ґрунтується на законодавчих документах міжнародного, національного та регіонального рівня, які визначають механізм регулювання інвестицій у регіоні з погляду загальних та спеціальних позицій.

Управлінські заходи реалізації стратегічних інвестиційних програм та проектів у регіоні здійснюють органи державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні.

На нашу думку, удосконалення державного регулювання та стимулювання інвестиційних процесів повинно здійснюватися з урахуванням владних і ринкових інструментів. Також зазначимо, що з позиції реалізації мети і завдань організаційно-економічного механізму залучення інвестицій у регіон, більш придатною є форма акціонерного товариства, оскільки вона дозволяє об'єднати інтереси трьох груп учасників інвестиційного процесу (держави, регіону, інвестора) вже на стадії формування механізму, дає більше можливостей для фінансування діяльності, функціонує на принципах самоокупності і самофінансування, спрямована на отримання комерційного результату від збільшення інвестиційних надходжень у регіон [5]. Ми також вважаємо, що органи державної та регіональної влади при реалізації інвестиційних завдань повинні співпрацювати з громадськістю та враховувати суспільну думку, дбаючи про підвищення соціального розвитку всіх територіальних утворень області. Враховуючи досвід розвинених країн, зазначимо ефективність використання електронного урядування при взаємодії органів обласної, місцевої та районної влади з громадськістю. Використання цього інструмента повинно базуватися на таких принципах: ефективність і результативність залучення держави; доступність фінансування; професійність та культура державних службовців; юридичне забезпечення; розвинена інфраструктура; здатність довгострокової участі у розгляді та політичне керівництво; планування розвитку людських ресурсів і технічної інфраструктури;

партнерство; доступність та професійність; конфіденційність та приватність.

Додамо також важливість залучення громадськості до управлінських процесів у сфері реалізації інвестицій, моніторинг та оцінку виконання інвестиційних програм та проектів і визначення стратегічних напрямів, що вимагають участі державних та регіональних органів влади у забезпеченні стабільного інвестиційного розвитку регіону.

Список використаних джерел

1. Покотильська Н. В. Проблеми інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств України в сучасних умовах. Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Вип. 22. Т. 2. Економічні науки. Кам'янець-Подільський: ПДАТУ. 2014. С. 176-180.

2. Покотильська Н. В. Науково-фінансове забезпечення та активізація інноваційної діяльності в Україні. Вісник Одеського національного університету. Економіка. Том 20. Випуск 5. Одеса: Одеський національний університет імені І. І. Мечникова. 2015. С. 67-71.

3. Покотильська Н. В., Заборовський В. П., Деренко О. М. Інвестиційний клімат регіону та його вплив на розвиток аграрного виробництва. Економіка та управління АПК. Біла Церква, 2010. Вип. 4(81). С. 106-109.

4. Покотильська Н. В. Проблеми інвестиційної діяльності в Хмельницькій області. Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки». Університет економіки і підприємництва. Хмельницький, 2011. Вип. 3 [6]. С. 96-100.

5. Ткачик Ф. П. Забезпечення фінансово-економічної стабільності в регіоні через систему державного управління. Інноваційна економіка. Тернопіль, 2012. № 1. С. 245–250.